

Nazwa przedmiotu Analiza matematyczna 2 Mathematical Analysis 2		Kod ECTS 3.I.KRK.12SX.AnM2		
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot Uniwersytet Opolski, Wydział Matematyki, Fizyki i Informatyki, Instytut Matematyki i Informatyki				
Studia				
	Kierunek	stopień	tryb	specjalność
	Matematyka	Pierwszy	Stacjonarne Niestacjonarne *)	
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących) Pracownicy Katedry Analizy Matematycznej				
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS: 6		
A. Formy zajęć • wykład (W), • konwersatorium (K),		<i>Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta:</i> • 5 godz. – wstępny przegląd literatury [^{*)} 5] • 15×2 godz. = 30 godz. – udział w wykładach [^{*)} 18] • 15×2 godz. = 30 godz. – udział w konwersatoriach [^{*)} 18] • 15×1 godz. = 15 godz. – analiza i przyswojenie treści wykładu [^{*)} 21] • 7 × 1 godz. = 7 godz. – udział w konsultacjach do wykładu [^{*)} 2] • 15×2 godz. = 30 godz. – przygotowanie do konwersatoriów [^{*)} 36] • 7 × 1 godz. = 7 godz. – udział w konsultacjach do konwersatorium [^{*)} 4] • 16 godz. – przygotowanie do sprawdzianów pisemnych na konwersatoriach [^{*)} 28] • 12 godz. – przygotowanie do egzaminu [^{*)} 20] • 2 godz. – konsultacje przed egzaminem [^{*)} 2] • 3 godz. – udział w egzaminie [^{*)} 3]		
B. Sposób realizacji • zajęcia w sali wykładowej/dydaktycznej				
C. Liczba godzin Wykład – 30 godzin Konwersatorium – 30 godzin *) Studia niestacjonarne: Wykład – 18 godz. (4T+32Z) Konwersatorium – 18 godzin		Łączny nakład pracy studenta: 157 godzin, co odpowiada 6 pkt. ECTS w tym • nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich: 30+30+7+7+2+3=79 godz., co odpowiada 3 pkt. ECTS; • nakład pracy związany z zajęciami o charakterze praktycznym: 30+30+7+16+12+3 = 98 godz., co odpowiada 4 pkt. ECTS *) na studiach niestacjonarnych: • nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich: 18+18+2+4+2+3=47 godz., co odpowiada 2 pkt. ECTS; • nakład pracy związany z zajęciami o charakterze praktycznym: 18+36+4+28+20+3 = 109 godz., co odpowiada 4 pkt ECTS		
Status przedmiotu • obowiązkowy		Język wykładowy Polski (możliwość realizacji w języku angielskim)		
Metody dydaktyczne • wykład / wykład problemowy / wykład z prezentacją multimedialną • ćwiczenia audytoryjne: dyskusja / rozwiązywanie zadań		Forma i sposób zaliczenia oraz podst. kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne <i>Na ogólnych zasadach określonych w programie kształcenia, a w szczególności</i> A. Sposób zaliczenia • egzamin na ocenę (wykład) • zaliczenie z oceną (konwersatorium) B. Formy zaliczenia • (W) egzamin na ocenę – pisemny lub ustny; • (K) ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen cząstkowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru za wystąpienia ustne i za prace pisemne; C. Podstawowe kryteria • (W) uzyskanie pozytywnej oceny; • (K) uzyskanie pozytywnej oceny końcowej.		
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi Należy określić: A. Wymagania formalne: Analiza Matematyczna 1 B. Wymagania wstępne:				
Cele przedmiotu Zapoznanie z zastosowaniami całki Riemanna oraz z całkami niewłaściwymi. Wprowadzenie do rachunku różniczkowego wielu zmiennych na przykładzie funkcji dwóch i trzech zmiennych. Zapoznanie z szeregi liczbowymi, z ciągami i szere-				

gami funkcyjnymi oraz z ich zastosowaniami.

Treści programowe

A. Problematyka wykładu.

Geometryczne zastosowania całki Riemanna. Całki niewłaściwe. Rachunek różniczkowy funkcji wielu zmiennych ze szczególnym uwzględnieniem funkcji dwóch i trzech zmiennych: granice, ciągłość i pochodne. Zastosowania rachunku różniczkowego funkcji dwóch zmiennych. Szeregi liczb rzeczywistych. Ciągi i szeregi funkcyjne. Zastosowania szeregów do rozwinięć funkcyjnych.

B. Problematyka konwersatorium:

Przykłady zastosowań całki Riemanna. Obliczanie i badanie zbieżności całek niewłaściwych. Analiza granic i ciągłości funkcji dwóch i trzech zmiennych. Wyznaczanie pochodnych cząstkowych i płaszczyzn stycznych. Badanie ekstremów funkcji dwóch zmiennych. Badanie zbieżności szeregów liczbowych, ciągów i szeregów funkcyjnych. Rozwijanie funkcji w szeregi potęgowe.

Wykaz literatury

A. Literatura wymagana

A.1. wykorzystywana podczas zajęć

1. F. Leja, Rachunek różniczkowy i całkowy
2. W. Kryszicki, L. Włodarski, Analiza matematyczna w zadaniach, cz.1 i 2

A.2. studiowana samodzielnie przez studenta

1. K. Kuratowski, Rachunek różniczkowy i całkowy
2. R. Rudnicki, Wykłady z analizy matematycznej

B. Literatura uzupełniająca

1. W. Rudin, Podstawy analizy matematycznej
2. G. M. Fichtenholz, Rachunek różniczkowy i całkowy, t.1,2,3
3. Inne książki dostępne on-line poprzez Bibliotekę Główną UO („ibuk”)

Efekty kształcenia

Wiedza

Symb.	Efekt	Metoda weryfikacji	Odniesienie
W01	Wymienia zastosowania geometryczne całki Riemanna	sprawdzian pisemny	K_W01,07
W02	Definiuje całki niewłaściwe i ich zbieżność		K_W07 K_W05
W03	Definiuje granice, ciągłość i pochodne funkcji dwóch i trzech zmiennych i wymienia własności tych pojęć		K_W07 K_W04 K_W05 K_W01
W04	Definiuje ekstrema funkcji dwóch zmiennych		K_W01 K_W07
W05	Definiuje zbieżność szeregu liczbowego i wyjaśnia kryteria zbieżności zwykłej i bezwzględnej		K_W04, 02 K_W07 K_W05 K_W01
W06	Definiuje zbieżność punktową i jednostajną ciągu i szeregu funkcyjnego		K_W07 K_W05
W07	Wyjaśnia twierdzenia o zbieżności jednostajnej ciągów i szeregów funkcji ciągłych		K_W02, 04 K_W07 K_W05
W08	Wymienia własności szeregów potęgowych		K_W07 K_W05 K_W04

Umiejętności:

Symb.	Efekt	Metoda weryfikacji	Odniesienie
U01	Oblicza pola obszarów, długości krzywych, objętość i pole powierzchni brył obrotowych	sprawdzian pisemny	K_U12 K_U13 K_U14 K_U15
U02	Oblicza całki niewłaściwe lub bada ich zbieżność		K_U10 K_U12 K_U13 K_U14 K_U14
U03	Oblicza granice i bada ciągłość funkcji dwóch i trzech zmiennych		K_U01, 10 K_U12
U04	Wyznacza pochodne cząstkowe i kierunkowe funkcji dwóch i trzech zmiennych		K_U01 K_U03 K_U10
U05	Wyznacza ekstrema lokalne funkcji dwóch zmiennych		K_U12 K_U11

U06	Bada zbieżność szeregów liczbowych		K_U01 K_U10
U07	Bada zbieżność punktową i jednostajną ciągów i szeregów funkcyjnych		K_U01, 02 K_U09 K_U10 K_U11
U08	Stosuje twierdzenia o różniczkowaniu i całkowaniu szeregów		K_U01 K_U13
U09	Wyznacza rozwinięcie funkcji w szereg potęgowy		K_U03 K_U09 K_U10

Kompetencje społeczne (postawy)

Symb.	Efekt	Metoda weryfikacji	Odniesienie
K01	Zna ograniczenia własnej wiedzy i rozumie potrzebę dalszego kształcenia w zakresie analizy matematycznej, szczególnie w zakresie funkcji wielu zmiennych.	konwersacja	K_K01
K02	Potrafi formułować pytania poszerzające zakres rozumienia zagadnień analizy matematycznej		K_K02
K03	Docenia wartości pracy systematycznej jak i pracy zespołowej		K_K03
K04	Postępuje etycznie w aspekcie korzystania z pracy innych osób		K_K04
K05	Potrafi samodzielnie korzystać z dostępnej literatury	minireferat	K_K06

Kontakt:

Wykaz numerów telefonicznych i adresów mailowych pracowników znajduje się na stronie Instytutu Matematyki i Informatyki:
www.math.uni.opole.pl